

Sızım Sızım Sızılar

— kul mehmet · 14 Aralık 2013

Ağlar gönlüm,
Yârden rızasız geçen zamanlarda
Gezer gönlüm ıssız bağlarda
Bahçesiz tohum eker dağlarda
Tatlı rüzgâr eser mi baharsız aylarda
Yâre sevdiğini söylemezsen her gülen göz çiçek midir?

Aşk kanlı okmuş gönülden sevene
Mutluluk içindeymiş okun, aşk ile bilene
Hasret yokmuş, nazlı yâri aşk ile sevene
Kastın sevmek den başka değilse

Nazlı yâri görmeyince şen olur mu dağlar
Yarensiz gönül ahu zar ile ağlar
Gönüller semaya açılmadan dua olur mu?
Yar dağda kalırsa huzur olur mu?
Aşk ile sevmezsen o yar senin olur mu?

Gönül sever aşk ile
Yemek pişer yemez diller sıcak aş diye
Bencillik sevgili ile âşık arasına giren rakiptir
Neden araya ağyar konulur kin ile pisliktir

Hatıram kaldı nazlı yârin koynunda
Bülbül ne gezersin gülsüz bu karda ovada
Talan etti gönül bağımı ayrılık bu ayda
Sazın teli çalar mı mızrap sız, ateş ile yananda

Yârim söyler ben yanardım
Ben yanardım yârim söyledirdi
Pilava giren kaşık oynardı
Ayran ile tuz yanardı
Penceremize hep bülbüller konardı

Söyleyin ben yârden ayrırım derdimi nasıl gizleyeyim

Gönül evim yanmış ben artık kimlere gideyim
Hal perişan dil perişan gül perişan
Ocakta yanan kül perişan, fokur fokur kaynayan aşkım perişan

Gözümde akan yaşlar karıştı kana
Yazlarım artık dönmüştür kışa
Kurt girmiş kuzunun postuna
Acep bunca sevgi gitti mi boşuna

Mart ayı pencereden baktırır
Kazma kürekleri bilmem ki ne diye yaktırır
Koca karı oldu perişan bir avuç yok mu diye ağlar yürekleri yaktırır
Odunu olmadan ısınmaya çalışan zaten perişan,
elini bağlamış gözlerinde yaş akıtır
Bunu gören yüreğim sızım sızım sızılar

Bilmem çoban evinde sıcakta oturmuş ne diye kış geldi diye ağlar
Vefasız yar neden yüz vermez diye oturmuş kaval çalar yürekleri dağlar
Bahtımın karası konulmuş tabut içine diye ağlar
Nefes mi bitecek ömür mü bitecek diye nefessiz çalar kavalı

Deli gönlüm yar diye çağlar
Ey yüzüme yalandan gülen dostlar
Nazımız yâre görünce kaçan dostlar
Mezar mı gelecek yar mi gelecek bilinmez a dostlar
MEHMET ALUÇ
ANKARA SİNCAN
AĞYÂR: Başka, yabancı, el.